

Loven, hvad der er Indtægt af Skatter og Afgifter, og hvad der er Indtægt paa anden Maade. Dertil kommer, at Indtægterne i § 5, selv om de ikke ere Indtægter af Skatter og Afgifter, atter ere af forskjellig Natur. Forsaavidt det er Renter eller Udbytte af Activer og Capitaler, eller Indtægter af Eiendomme, da er det jo en Slags Indtægter, der aarligt vende tilbage, og som Staten altsaa forbruger, uden at derved nogen Formindfælse finder Sted i Statsformuen.

Anderledes er det derimod med Hensyn til de Indtægter, der fremkomme ved Afdrag paa Capitaler, naar de forbruges i Aarets Løb, og navnlig, som der her er Tale om, under overordentlige Omstændigheder, hvor de ikke forbruges, undtagen der finder en tilsvarende Formindfælse i Statsgælden Sted. Jeg skal endnu bemærke, at der er en Indtægt, der slet ikke kommer frem under Indtægtsiden, nemlig den Indtægt, Staten har fra Sorø Akademi, og som anvendes paa forskjellig Maade. Jeg mener altsaa, at Indtægtsiden burde være saaledes ordnet, at man deraf tydelig kunde see, hvad der var Skatter og Afgifter, og hvad der var Indtægter paa anden Maade, og at disse Indtægter sondredes, saa at det fremgik, hvad der var aarlige Indtægter, og hvad der var Afdrag paa Capitaler. Jeg veed meget vel, at der i Lovens § 14 findes en Deel saakaldte overordentlige Statsudgifter, der paa en Maade kunne siges at svare til en Deel af de Indtægter, der findes i § 5, idet der er opført forskjellige Udgifter, der deels tilbagebetales, deels ere foranderlige, deels ere rentebærende Laan og altsaa ere, om man vil, Erhvervelse af Activer. Derved, forekommer det mig, bliver Overstueligheden af Loven endnu mere vanskelig, og ligesom der burde finde en Adskillelse Sted af Indtægten, saaledes troer jeg ogsaa, at Lovens § 14 enten burde deles i flere Paragrafer eller i det Mindste ordnes saaledes, at man kunde see, hvilke Udgifter der vende tilbage til Statskassen eller kun ere Laan, altsaa Erhvervelse af Activer. Naar jeg saaledes ikke kan ansee det for hensigtsmæssigt, at Lovens § 1 ikke skelner mellem Udgifter og andre Indtægter, følger deraf, at jeg heller ikke kan

finde det at være en hensigtsmæssig Form, naar der i §§ 2 og 3 opføres forskellige Udgifter inden Linien, der trækkes fra Indtægten, for denne opføres. Derved synes det, at de Skatter og Afgifter, der svares, vise sig med et mindre Beløb, end i Virkeligheden er Tilfældet. Jeg troer, at det er en Maade at postere paa, der ikke er hensigtsmæssig; den fulde Indtægt burde efter min Mening optages, og Udgiften vises hen til Udgiftsiden. Jeg skal ikke opholde mig ved de enkelte Poster. Jeg skal med Hensyn til den ene i § 2, som angaaer $\frac{2}{100}$ af Bantæstelsesrenter til et Beløb af 328,000 Rd., ikke specielt inkludere mig paa den, idet det jo er bekendt, at Forholdet med den er af en ganske særegen Natur. Pengene passere ikke Statskassen, og det kunde altsaa være tvivlsomt, hvorvidt de kunne optages med eller ikke, men dette Spørgsmaal skal jeg, som sagt, holde ude. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at § 1 burde angive samtlige Skatters fulde Beløb og ikke det Beløb, som opkommer, efterat nogle Afgifter deraf ere fra dragne. Jeg har allerede gjort opmærksom paa et Par Tal, som findes i § 1 og § 5; og det vil maaskee ikke være undgaaet Dømmeheden eller vil maaske have været noget paafaldende, at jeg ikke nævnte disse Summer i runde Tal, men at jeg nævnte dem i Rigsdaler, Skilling og Brotskilling. Det gjorde jeg med Overlæg, for at henlede Dømmeheden paa, at Udgifterne saaledes opføres ikke blot med Skilling, men endogsaa med Brotskilling. Jeg troer, at det er en Form for Udgiften, som ikke er hensigtsmæssig. Jeg troer ikke, at det trænger til videre Udvikling; det forekommer mig, at allerede den Betragtning, at Regnskabet derved vanskeliggøres, vil være tilstrækkelig til at bevise, at den Maade at opføre Udgiften paa neppe turde være hensigtsmæssig. Det er naturligt, naar man beskæftiger sig med Formlen for Loven, at Dømmeheden henledes paa Posteringer, som ikke før ere forekomne. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at der findes i Lovens § 8 Pag. 13 l. d og o tvende Posteringer, som, saavidt jeg erindrer, ikke tidligere ere forekomne i Finantsloven. Det hedder saaledes i e: „Til Hæstehold og Inventarier 800 Rd., heraf 400 Rd. til 2